

ტყველ წამოყვანილი იპონელები სიმხ-
ნევით არა ჰკარგავენ. რომელიც უფრო
ინტელიგენტადანია, ყველა ციხეზე ხა-
სტრიანად იძლევა პასუსს, ისინი ამბობენ,
ომი სახელია ჩვენთვის, მაგრამ ვიბრ-
ძებით მივიდის სურვილითა. ძალიან მო-
წოდებულნი არიან, რომ ამ მხელ
მოვიდის ბოლო და ირწმუნებინ, არც
ჩვენ და არც მოელ იპონიის გზს არა-
ვისთარი მტრობა არ გვიქმნის გულში რუ-
სეთისადმი, იპონიის ჯარის კაცებმა
როგონად არ იციან არც ომის მიმდინა-
რობა და არც პოლიტიკური მდგომარე-
ობა.

ურანგულ ვახუშტის ცნობები
შეუკრები იპონიის სათადარიგო ჯარის
შესახებ. როდესაც ომი გამოცხადდა,
იპონიის 1,500,000 კაცი ჰყოლია ჩა-
რჩხული სათადარიგო ჯარში 18 წლი-
დგან ორმოცამდე. ჯარი ვაჭრებითა და
დახლებულნი არა ყოფილან მათგან,
ომი რომ დიწყო, ყველა დაბა-ქალაქებ-
ში სასჯაროდ შესდგომიან საქმეს.

ომში დაპირებული ავიაციები და უნტერ-
ავიაციები მოუწყვეტია და მიუღწევიანი, შე-
ნახლეთ სათადარიგო ჯარი. სწავლების
დროს ჯარში წასაყვანი კაცები თვითა-
ვიანთ სახლებში სტეგობენ და მზო-
ლიან დასრულდნ ღრს იკრიბებინ.

ნახევარ წელიწადში ახალი ჯარი იმ მო-
ხადდა, რომ ომის ველზედ მუდმივ ჯა-
რის დანჯარის შეუმსგებლად შეი-
ვებს. (3. ე.)

მაიორი სოვაიე ადარებს რუსისა და
იპონელებს იარაღს და ამბობს, რომ
აქამოდ იპონელების იარაღს უზიარ-
ტესობა ჰქონდა ომის ველზე.

რუსის ზარბაზანი მძღვარია და
მსწრაფლ-მსროლი, ხოლო მძიმე და ვა-
ციე გამოსატყველ, სადაც კარგი გზებია. ეს
ზარბაზნები ევროპელებისთვის იყო და-
ხადებული, თუ ვინცობა რუსეთს აქ
ვისთავზე ომი მოსვლიდა. საფრანგეთის
ზარბაზნებიც ამგვარადვე, ხოლო უფრო
მაგარი და მსწრაფლმსროლი.

იპონელების ზარბაზნები კი სმუროლი
ძალიანად და უფრო მსმობნი და უკიდ-
რები და უკიდრები ამისთანა ზარბაზნები
ევროპელების არტილერიაში არ მოი-
პოვება.

აქამოდვე რუსეთსა და იპონიის ისეთ
ადგილებში ჰქონდათ ბრძოლა, სადაც
გზები მოუწყობილია, და ამიტომ იპონ-
ელების თავისი ზარბაზნები ადვილად გა-
დაქონდათ და კარგად მოქმედებდნენ.
ესლა კი მოპირდაპირი ვაქცე ვიცილ-
დნ და რუსები თავის ზარბაზნებით უფ-
რო კარგად იმოქმედებენ, ასე რომ, ამის
შემდეგ რუსებს უზარტესობა ექმნებათ.

ამას გარდა, იპონელები აქამოდვე
იძიებენ იმარჯებდნენ, რომ იმთა რუ-
სებზე მეტი ჯარი ჰყავდათ და ზარბაზნე-
ბიც მეტი ჰქონდათ. ესლა კი ორთავი
მხარე თითქმის ვითარდა, ზარ-
ბაზნების იპონელების თითქმის იმდენივე
აქეთ, რაც რუსებს, და ამიტომ მოსა-
ლოდნელია, რომ რუსები ვაიმარჯვებენ.
(3. ე.)

ტ ვ ი ლ ის ი

* ხვალ, შაბათს, 25 სექტემბერს,
ტფილისში მოასვენებენ პრიოში ხვდად
გარდაცვალებულ სტეფანე კონსტანტინს
ის სუბალმედიკოს გვამს. დაყრდნობა მო-
ხებდა იარაღისა და 27 სექტემბერს.

* რადგანაც ტფილისის სათავად-წინა-
ურთა სკოლის ინსპექტორად კავკასიის სა-
მოსწავლო ოლქის მზრუნველად არ და-
სტყობ ბ. ნ. გ. რატიგინის, სკო-
ლის გამგე კომიტეტმა პერიოდი ამ თა-
ნამდებობაზედ ახვე სკოლის რუსულ განს.
მასწავლებელ ბ. ნ. შილა ხიტაძე, რომელს
22 სექტემბერს წარადგინა დასა-
მტყობებლად სამოსწავლო ოლქის მზრუნ-
ველს.

* შაბათს, 25 სექტემბერს, აკვალის
ქუჩაზედ, სახალხო პუბლიკური სადგომ-
ში, ქართულ სახალხო სექციის სკენის
მოყვარულნი წარმოადგინენ ოსტრავსკის
ს მემკვიდრე კომედის "შემოსავლიანი"
ადგილი, ქართულ თეატრის მსახიობთა
დანიარებით.

* ოთხშაბათს, 22 სექტემბერს, ვი-
ნანსთა მინისტრის ახანავი შტატმეისტერ-
ი თავ. ოპოლიენსკი, საექცეზო სამმართვე-
ბის

რევიზიის კათაგების შემდეგ, საგან-
გებო მატარებელი გემზავრა ბათუმში
ხოლო იქიდან სოჯს წავა, სადაც ამ გა-
მადა იმოკლება კონსტანტინა ვაშლი-
თავეჯდომარე ს. ი. ვიტე.

* დღეს, 24 სექტემბერს, დაიწყო
დასახლებას ხორვის დუნების გამეჯო-
მისიის, რომელმაც უნდა გადასწავლიტას
ხორვის დუნების მომავალში არსებობის
ზედ.

* ამ წლის ნოემბერში დაიწყო
არჩევენი ტფილისის მოქალაქეთა რწმუ-
ნებულებისა, რადგან აღხანდელ მოქალა-
ქეთა რწმუნებულთა მომავალ წლის 1-ლ
იანვარში სამსახურის ვადა უთავჯდებათ.

* უწმ. სინოდის სამოსწავლო საბუ-
საკან ქართლ-კახეთის საეპარქიო საბუამ
მოწერილობა მიიღო სათავადო მურგენა-
ვის სწავლების შესახებ მეორე ხარისხის
სკოლებში. მიიღო აგრეთვე თანაც წეს-
დება. როგორც ამ წესდებიდან სჩანს,
ქართლ-კახეთის იმ მეორე ხარისხის სკო-
ლებში უნდა ასწავლიან სასაფლავო მეურ-
ნეობა, რამეთუაც შეძლება აქეთ.

* მოწერილობის თანახმად, ტუ. ქა-
ლკის გამგებანა შეაკეთებინა სავაჭერო
გამგებობას, რომ ამ ეზადა ქალაქში 8978
ურდავი კონებაა, რომლებიდანაც ქა-
ლკი იღებს დასაფასებელ გადასახადს
465,749 მან. 10 კპა. ეს კონება უნდა
სცენდ დაფასებით ღირს 600,099,880 მა-
ნეთადა.

* რედკეციამ მიიღო ახალი წიგნი
"მოთარგმნისებრი", წიგნი მესამე. ეს
წიგნი შეიცავს 247 გვერდს და ჰღირს
40 კპა.

* რედკეციამ მიიღო ახალი წიგნი
"საქართველოს ლექსები ანტონ ვან-
დასკაილისად, გამოცემა მხარადათვის,
ფასი 5 კპა.

ხ მო ს რ ა

ოფიციალურის ცნობებით, ბაქოში 20
სექტემბერს ხოლორთა ავიდ გამ: დრია 11
საქო, 7 მომკიდარა.

ოფიციალურის ცნობებით, 14 სექ-
ტემბერს მეგრის (კასიის მხარე) ჯარის
კვთა შორის ხოლორით ავიდ არავინ
გამხდარა; მოქალაქეთაგან ავიდ გამხდარა
კი ერთი, წინადადლიანად ავიდ არის 3.
სხვადა ყველგან შევიდლიანობა: 15
სექტემბერს მეგრის ჯარებში ავიდ არაკინ
გამხდარა. მოქალაქეთაგან ავიდ გამხდარა
ერთი. ავიდა წინადადლიანად 4. რკინის
გზის მსახურთაგან მორა 2, ავიდა 3,
ბაირამ-ღოში შევიდლიანობა. გეოქ-
სოურიდან თუჯებში მოიყვანეს ხოლო-
რით ავიდამყოფი ერთი ჯარის კაცი.

ქ ს ძ ვ ა ნ მ კონსტანტინის ქა ზუზუადა შვილი.

(წყობილია)
ვისც თვის მამულს მთავრად ფიქრობდა
და საზოგადოების უმეტრად გული.
მისი სიხელი უფროსად
იყოს მაღალი და უმთხვლეო!

სამწუხარო ამბავი მოგვიყვინა პარიე-
რან ქართველობას: 14 სექტემბერს, ხა-
ნგრადიშვიდამყოფის შემდეგ, ვარდა-
ცვალია ჯერ ისევ ახალგაზდა, სიკაც-
ლოით სასენ სტეფანე კონსტანტინს ძე
ზუზუაშვილი. ამ საზარელმა ამბავმა
მთელი ქართველობა დააღონა, დაალო-
ნა მით უმეტეს, რომ სტეფანეს ასეთს უ-
რთყო სკოლების არავინ მოიკლეს. მისი
სი ალრე და მალე დაკარგვა წარმოსადგე-
ნად აქეთ ძნელი იყო.

ყოველივე ჩვენა გლოვობას, თით-
ქის ცის რისხვად ჩვენზედ მოიკალია.
ასეთი კაცი ჰყავდეს ქართველს, კაცი
თავ-მოსაწყობელი მთელის ერისთვის, თავ-
გამოძლებელი მისთვის, ოღირ წუჭურველი
მისის სიეთისა და ბედნიერებისა, ორის
ხეობით, თითქმის კალითა შეწერული
საქვენოდ სასარგებლო საქმეთათვის და
უცემ-პი ხელიდან გამოტყდოს, სიკე-
ვილიშა უღრავოდ მოსტაცოს! განა ეს
უზებულება არ არის? განა ეს სანადლე-
ლი არ არის ყველასათვის, ვისაც კი გუ-
ლი შესტყავა ჩვენის ქემუნისა და მის სა-
ზოგადო საკმისათვის? გული გამწყდება
და გონებას არ სჯერა, ვერ წარმოუდგე-
ნია, რომ ჩვენნი ძვირფასი სტეფანე აღარა
გვყავს.

ქართველი ერთი დაობდა საუკეთესო
მამულიშვილის დაკარგით. დღეს სტეფა-
ნე გულ-ხელდაკრველია, მისი ნა და
ბავე დაღუბებული, ჩვენი ქირი და ვა-
რამი აღარ აწუხებს ნაცვლად ამისა,
ჩვენ ვართ ახლა გულ-რათუთქულნი, სულ-
შეშუბულებნი; დაობლებული. ვინ ვი-
ტრითთა და ვიდარლოა: სტეფანე თუ
ჩვენი საქმენი, მის თანავგრძობასა და
უხე დახმარებას მოკლებული? ერთიც
დავკარგეთ და მეტორცა.

სტეფანე კონსტანტინს ძე ზუზუა-
შვილი დაიბადა 1860 წ. ქ. ტფილისს.
დღეა სტეფანეს ვლისაზედ იყო თავ-
თომინაშვილის ასული, წარჩინებელი
მანდილობანი და ღლიდ სათანო ადამა-
ნი. სხვა შვილებთან ერთად სტეფანეც
მისი გაღვივნის ქვეშ იზრდებოდა.

სტეფანე ბარცვლად შინ სწავლობ-
და და მერე გინაზიაში მთავარს,
სადაც დაიბოგარა სწავლა. მოწავებში
იოვლებოდა ერთს უწარჩინებულს შე-
ვიდლიანად. მისი ტოლ-მზნავანი დამაოწ-
მებენ, რა საოკარი კარგი ამხანავი იყო
სტეფანე, რა თავსიანი და მოსტყობლად.
მალეღო აღმნიერის სირდაღვიდი და მა-
მულიშვილობა მამნივე ემწინოდა თურმე.

შვიდლიანშივე ირენდა სათანო თვისე-
ბის და ენაბრებდა, რითაც კი შეძლო,
გაკვირებულსა და უკონფიეს ამხანავს.
გული ვერ მოუთმენდა, რომ ასე თუ ისე
არ შესწვენიდა, დახმარება არ აღმოეჩი-
ნა, ისეთის ბაღლიანს ბუნებისა იყო და
ეს ბუნება აღარ შესცვლია სკიდლობად.

სწავლად მისავარების შემდეგ, სტეფა-
ნეს მამის, კონსტანტინე იაკობის ძის,
საქმეები ისე მოუწყო და ბაქოში ნათის
წყაროების გარკეთიანება ისე დატარადა,
რომ სტეფანე, როგორც შინ მყოფი და
საქორი, მამამ პირდაპირ ბაქოში წი-
ყვანა და თავის ნათის საქმეშია ჩაყე-
ნა. იმ დღიდან სტეფანე ბაქოს დარჩა.
ოც წელიწადზედ მეტი ხანი იცხოვრა
იქ და განაგებდა ნათის წყაროების საქ-
მეებს.

სტეფანე კონსტანტინს ძის მოქმედ-
ება ნათის წყაროების საქმეში საშავლი-
თა და საყარადებოდა. ჩინებულად მოა-
წყო და მოაწყურდა ის საქმიობა მომა-
მის მდგომარეობასაც დიდს ყურადღებას
აქცევდა და მთელი ჯარი მთა მდლობდა
და მომადლოებელი ჰყავდა. ისე კარ-
ვდა, ისე ადამინურად ექცეოდა,
რომ იმ დროს, როცა ბაქოში არ
ღარა არც ერთი ქარხანა, სადაც
უწყებოდა არ მომხდარიყო, დავა არ აე-
ტებათ პატრონათთვის, მის ქარხანაში
სიტყვაც არავის დაუტრავს. ასეთი სიბრა-
ველი ქმნიდა მუშებისა და ასეთის ყუ-
რადობით ცილებოდა.

თუცა ღლიდს შეძლების პატრონი
იყო, მაგრამ ცოდვს ღიანობას ამ მო-
სტედებია. აღნად, გარემოდნ არ მისცა
ზედა და ხელი არ მოუპარათა ერთხელა
სიტყვ:

რა უკეთი, რომ ასე დავზოთი. რო-
ცა დრო მექონდა, სხვა და სხვა გარემო-
ებამ შემეშალა ხელი. დედაჩემს კი ძრიელ
სურდა ჩემი დაცოლშვილიანება; მერე,
რაცი დღედა გარდამეცვალა (1896 წ.),
მეც დაღუბრე ც ზრუნვა და დავჩრი
მარტო-ხელი.

ცხოვრებაში განსვენებული სამადლო-
ლო კაცი იყო, ყოილად სათნოიანი და
ღლით მოსაყი. მისი ტყილი ღაბარაკი,
მისი უხაკველი სული და გული კაცს
დაბრკელებს მოიყვინდა. მი. ი ყველი ნა-
ბიჯი და ყოილი სიტყვაც კი აღმინაუ-
ნურის ღიანებით იყო სავსე. ისეთი უწ-
ყინარი კაცი იყო, რომ, არა გვგონია,
ვისმე გული სტე ნოდეს რითმე მისგანა.

თუ ენაბრებდა ვისმე, შეწყვიტას ა-
ღელდა, სკდლობდა არავის ვავყო, ამ
შემთხვევაში სწორედ სახარების სიტყვებს
ასრულებდა: არ იცოდეს მარჯებნა, რა-
საკა ვისცოდეს მარცხენო. თითონვე
უთქვამს ჩემთვის: "ყოველი კაცი მოვა-
ლდა თავის მძათა. მგეობათა და გაცი-
რებულად დახმაროს, გამაღწენება რა საქ-
მიანა. სამთელ-საქმელი თავის გზას არ
დაქარავებს. კაცმა კაცს სიკეთე იმი-
ტობს კი არ უნდა უყოს, რომ მერე
აქონ და აღინან. არა, ქება საქორო არ
არის. ვინც ღირსა ვჭველისა, მოვა-
ლენი ვართ, უშველოთ და ამიტომ
მთავარი იქნენი, თუ ჩემ შესახებ გა-
ხმობენა ანა იქნენბრა დაწერილი ქე-
ბის სახითია,

ბეგრს ყიილ საქმეს აყეობდა განსე-
ვებული, დიდს მადლს სთესავდა ჩუმად,

სიღმელოდ, ბუკისა და ნაღარის დაუ-
კრვლად და უფრო ბეგრის სიეთის და-
თვის ელო გულში, რომ პატარა მეტი
ეცოცხლა. 1902 წ. მისის ცხოვრების
შესახებ დახევედ ერთი წიგნი, რომე-
ლიც ეხლა მყორედ იბეჭდება. ამ წიგნის
დავაკრვეთ და შეხევედ მითხზა:

— ცოცა მოითმინეთ, ამ წიგნს ბე-
გრის ცნობებით შეავსებთ; ჯერ მე რა ვამი-
ყეობთ? არავფი. შემდეგ იქნება ყოვე-
ლემე ის, რის მოვალეცა ვარ, რომ ჩემ წი-
ლოდ ჩემის ქვეყნის წინაშე ვავკეთო.
ყოველი ჩვენთავნის ვალად აძვის თავის
სამშობლო ქვეყნის წინაშე. თითო
ავური მინც დასდოს. ჩემს წილს ათჯო-
მეც მოიკრან და ჩემს ვილს ვადგები.

საქართველოსა და ქართველ ერის სი-
ყვარულით უბედრად გული. ქართველი
ერის ყოველი ბედნიერება ენატრებოდა.
წილს აღტაცებული იყო ბაქოში ქარ-
თულად "ხლოარტის" წარმოადგენით. დი-
ლიდ ენაბრებებოდა სუბმთავროს.
ბაქოში იყო ამას წინად და საყველური
ვეთხაროი, სიტყვა, რომ ქართველის ერის
ცხოვრების შესახებ არავფიარის სწერი. სუ-
ბმთავროლი დამირდა, ახლა უფროა
შემდეგაც დავსწერო. იმ დროს თურმე
ღლიდატი დაწერილი ჰქონდა. ამ ლა-
ხომოდენად ისე ასთამოვნა, რომ იმე ღა-
შეს ქართველ მსახიობთ 506 მან. გაუ-
გზავნა.

უნდა აღინშნოს ისიც, რომ განსვენე-
ბული არ არავედა არავის ტომობას და
ჩამომავლობას. განურჩევლად აძლედა
დახმარებას: რუსს, სომეხს, თათარს და
ქართველს. შეუძლებელია, მივხარბა ვი-
ლედ დახმარებისათვის და ხელკარგილი
წასულიყო. შარშან ერთი ქართველი მო-
ღაწე მისულიყო და მიღებდა ვთხვავ, მა-
გრამ სტეფანეს ავადმყოფობის გამო ვერ
მიიღო. ამხელ შემდეგ სტეფანემ ბოლი ვერ
მიიხზა, ავადმყოფობის გამო ვერ მივი-
წე, მომიტყვოსო.

აქ აღარას ვამბობთ იმისას, რაც ქე-
ვენად იყოს. მისი შეწერილება სათავად-
ანაურო სკოლისათვის, სწორედ მეფური
შეწერილება იყო და ამისთანა უხვი გა-
ღებდა ქონების ჩვენნი ჯერ არ მომხდარა,
უხვი და სწორედ სასახლო საბოძარი
იყო აგრულვედ უფოლულსა წყო-საყისაც
საზოგადოებისათვის და სხვა მთავარი,
რაც მან ვასკი თავის მძებთან ერ-
თოდ საქვეყნო საქრიგობად დასავა-
ყოფილებლად. ასეთი, მაგალითად, აცემ-
ბა უხეების საეთო სახლის ასაგებებლ
ტფილისში მამის კონსტანტინე იაკობის
ძის სასოგადოდ, კათოლიკეთა მკაცვისის
ასაგებებლ ბაოუში და სხვ.

დაკარგვა ასეთის კაცისა ქეშპარტიდა-
დილი დასაკლისია ჩვენისთანა პატარა,
ღარბ და უკან ჩამორჩენილი ერისათვის,
რედა საერთა, ნაციონალური უბედუ-
რება, ყველასთვის სავალი და სატი-
რული.

საუკუნოდ იყოს სხენება იმისთანა გულ-
წრეთი, გულმართად და გულ-ზედ ა-
მინისა და მამულიშვილისა, როგორც
იყო განსვენებული სტეფანე კონსტანტი-
ნეს ძე ზუზუაშვილი!

საქართველოს აგაპი

ბიათურა. 16 სექტემბერს ადგილო-
რიგ სათავტრო დარბაზში მოხდა ვრება
მომავალ ქიათურის საზოგადო საეპქრის
გამგებობის ასარჩევით. ბ. ნ. ცგერალი-
შვილს გაუგზავნია საზოგადო საეპქრის
წესდება ბ. ნ. გუბერნატორთან დასამტ-
ყებლად, რომელიც უხვე მთელი დამტ-
ყობელი: გამგებობის წიგრებთა, ანუ
უკეთ რომა ვსტავთ, საქმის მოსწყობათა
იარჩივს ბ. ნ. გუბაროვსკი (კასიო რკი-
ნის განსა), ს. დ. გუბაროვსკი, ექიმ ბ. დ.
გილოზიგ საეადმყოფოსი) 3. ცგარეთი-
შვილი (მოვაქუე), შატლოელი (საბუის
ინჟინერი), ი. ვასაშვილი (საბუის ტე-
ბნის), ლ. ჩახავა (ისიც საბუის ტეხნიკი),
ნ. ოპხუზური (შუტკ-კომარმის კან-
ტორის გამგე), ნ. ოტრანი (ბანჟეს კან-
ბანკისა), ი. დეკანოზიშვილი (ტეხნიკი),
3. აპაშივე (ვაჭარი); და კ. მოღებამე
(ტეხნიკი). ნათქვამია: "ყოველი გუ-
ლობა, ქადა რაივე ხელით იქვეგაო".
იმის არ იყოს, თუ მოინდომებენ ზე-
მთა დასახლებულინი კი შეუძლიანთ საქ-
მის მოგარება, თუ, რასაკვირველია, ჩე-
ვლებრივობა სენმა—ურნერგობამ, და ცა-

რიელ სიტყვების რაბა-რუხმა არ იჩინა
თავი, მაგრამ, ჯერ ამხელ ღმაბარაკი არ
ღირს, რადგან, ვინ იქის, როგორ წერ-
ვის ვამოირინენ ზემოდ დასახლებულნი.
ჩვენც ვუსტურებთ,—მალე და კარგად
დავგვირგინებოთ ის სიმპატიური საქ-
მე.

ბოზანიანი. ხეთიშაბათს, 17 სექტემ-
ბერს, ღლიდს ათ სათავტედ ჩვენს სოფელ-
ში მოვიდა ქუთაისის გუბერნატორი
გენერალ-მაიორი ოლგესი ალექსიძე სმა-
გინი, რომელსაც თან ახლდნენ ქუთაისის
მჯარის უფროსი თ. დი. ვ. დაღეშქელია
ნი, მომირიგებელი შუა-კაცი თ. დი. ვ.
ერისთავი, სავახტო მონდობილეთა
მოხველ თ. დი. ნ. ლორთქიფანიძე, თარ-
ჯიშანი და სამტრედიის ნაწილის ბოქაუ-
ლი, გუბერნატორი ჩაბოხტა ეტლოდგან
სოფლის სამმართველოსთან, სადაც უკ-
დიდა საზოგადოება და მთიი წარმომად-
გენელი. აქ მამასახლისო ნ. ტაბიძემ
მიარგო პური მართო; ყველი მოწესე
მღედლმა ი. მამურობამ წაუკითხა გუ-
ბერნატორის მოხსენება რომან-გაღმის კუ-
თისის სხვა და სხვა საქიროების და მდი-
ნარი რომანზედ ხელის შესახებ. გუბერ-
ტორმა აღუთქვა ხალხს, ვიშუადგომდე-
ბო. შემდეგ ტობანიანის ორკისისთან
სასწავლებლის მზრუნველს მღედლთა მ.
მამფორამ საზოგადოების სახელით მი-
არგო თხოვნა, რათა იშუამდგომლოს,
ვისთანაც ჯერ არს, რომ სასწავლებლის
ერთი მასწავლებელი მინც ყველისი ხა-
ზინის ხარჯით, რადგან საზოგადოება
ხუთსავე მასწავლებლის თავისის ხარჯით
ინახავს. სოფლის სამმართველოდგან გუ-
ბერნატორმა ვასწავა პირდაპირ სასწავლე-
ბელში. ეზოში ყველა მოსწავლენი მას-
წავლებლებითური მოწიგად ღდნენ. გუ-
ბერნატორმა სალამა მისკა მოსწავლენი
მოსწავლენება ერთხელად მაღლობა ვალ-
ხადეს. შემდეგ წარუდგა სასწავლებლის
ზედამხველი გ. ნ. ცვლოვილი და
ნათქვამი საპატიო რამბრტი სასწავლე-
ლის მოკლე ანგარიშით. რამბრტის მი-
ღების შემდეგ მოსწავლენება იგლობეს
შედეგით, ჰეარგივე მეფესა, რომლის
წიღებაც გუბერნატორმა ხმა-იღებია წარ-
მოსტევა სტუილი ხელშივე იმეპატარ-
რის ეგამწიგებლობისა და გამარჯვების
და დასახა ლუარ; მოსწავლენებმაც წარ-
მოსტევეს რამდენჯერმე ლუარა, ბოლოს
შევიდნენ თავიანთ კლასებში და გუბერ-
ნატორმა დათავალერა ყველა კლასები,
ჭიათხა ცოც-კოცა მოსწავლენებს რუ-
სულ ენაში. მეორე კლასში ყოყინის
ღაროს გუბერნატორმა ჭიათხა ზედამხვე-
ველს, დღეა ენათა უსწავლობათა, და,
როდესაც მიიღო პასუხად, "იღლიდ
ესწავლობათა, მაშინ გუბერნატორმა ამო-
აღებინა ჩანთიდან მოსწავლეს ქართუ-
ლი წიგნი "ბუნების კარა" და წააიკითხა
რამდენიმე სტროქორო, შემდეგ მეორე
მოსწავლეს გამოჰკითხა შინარის რუსუ-
ლად. სასწავლებელი მოწყონა გუბერნა-
ტორს და ზედამხველს. შემდეგი უზარ-
ძანა: "მესიამოვნა ამ სასწავლებლის ნა-
სეაოა. კლასების დათავლოვების შემ-
დედ სასწავლებლის ზედამხველეთა მი-
წეია საპატიო სტუბარია მხლებლებითურ
თავის ოთახში საუხვენოდ. საუზამობა ერთ
სათავტედ მეტს ხანს ვარძელდა. 12 საა-
თავტედ გუბერნატორი წარბანდა ვანის
საზოგადოებაში.

ვალდო ბ. გუხუადა.

რ უ ს ე მ ი

კიბში. (საუთო, კორესკ.), ამ დღებში
ადგილობრივ ქართველთა პაწია საზოგა-
დოებას მოშორდა ერთი საუკეთესო ახლ-
გაზდა ქართველი, მაგრამ ეს დაშორება
აქაურებს ვაქვს გვიხარება: ახალგაზდა
ქართველმა აქაური ქართველია. საზოგა-
დოებას თავი დაანება და გასწოი იქთყვენ,
სადაც არსებობს ქართველი ერთი, ქარ-
თველეს სკოლა ასეთი მოღდეგანი, როგო-
რიც 9 ნეკნისთვის გამოიმგზავრა საქარ-
თველოში, ეს ახალი მომავალი მოღდე-
ქისთველია საზოგადოებისა, შორ აღ-
წეის მად ქიბში, ყველნი რამდენიმე წელ-
წაიდა მოღდეგეობს—როგორც ადგილო-
ბრივი გიანაზებში რუსულ ენის მასწავ-
ლებლი საზოგადოებათა. აწ, როგორც იყო,
მცხთხელთა, ჩოქამე ტფილისის თ. ახანურ-
თა სკოლაში იქნება რუსულ ენის მას-
წავლებლად.

